

K 513 / 703.
Nagy-Körös, márc. 9. 1854.

Kedves barátom,

Nagyon is ideje már, hogy válaszoljak leveledre, melly, a mily meglepő, oly kedves volt nekem. Ide s tova egy éve múlt, hogy közelebbi leveledre válaszol, s lám, mire nem feleltél; sajnálhám ha, mint mostani panaszkodból kiolvadni vélem, azt meg nem kaptad volna. Oly bőven, oly rivélyesen írtam abban állapotomról, hogy meg nem foghat, s lám a válasz kimaradását. No de de baj!

Át igaz, hogy én Pesthez igen közel, mond, hatmi, külvárosában lakom, de ennek reáemre kevés előnye van, legfőlebb a drágaságot értem. Hiába! Pest is csak a távollevőre bír oly vonzó erővel, én esztendőben is alig megyek be, le egyszer, vagy kétszer, akkor is csak ha a nyomorúság hájt. Át ottanlevő irodalmi egyének, kel is oly kevés kapcsolatban állok, hogy e reáemben rá, ugyan nem foghat számíthatni. Legfőlebb a szépirodalmi kéregnyelvények némelyike, vel vagyok — attal sem folytonos — viszonyban; a coulisák megelt történetekbe pedig épen nem vagyok beavatva. Egyébirán ott, a mint sejtem, nem is sok történetik, hanemha affele, hogy Jókai K. Körösmarcys nem ismeri el költőnek,

1884. évi. márc. 9. nap.

hogy csimboráskodnak jobbra, balra, pletykálnak
és lumpolnak. Az egész szépirodalom nem ér
egy hajtó fát.

És ezt ne csodálkozzál rajta, ha azt mon-
dom, hogy engem a teblenség szinte petrifi-
cált. Nem az vagyok többé, a ki voltam, nem
tudok lelkesülni semmiért, nincsnek érmeim
a jövőre, terveim, reményeim nem vonzanak
többé. Testileg is fennvedek, fejem már régóta
küz. Irgalmas élet segítne rajtam, arra hiány-
ziknak élközzeim. Keveset és ritkán dolgozom,
azt sem teljes lelkemből.

Hogy te a xsidó költészet fonségeit akarod
náunk megkínosítani, ezen perfeldeti örülök. En ő-
ket eredetiben nem élvezhettem. De forgatom
Solovick Polyglottját, hol az összes keleti
költészetből, így a heberből is, számos metat,
vagy kövöltésük, sikerült német fordításban.
Hlancem én a xsidó nyelv inkább csak bama-
lom. Ekeretemet a Hirdusi epovai s né-
melly hindu darabok bírják. Különösen Jiv-
Dubiban a Nibelungeni compositio. Mikor
leix nekünk olly epicusnak a ki componálni
tudjon! Az egy Triszin kívül megédehig nincs,
az is merő utánzat. Vagy a mesét a nép

phantasiája képes alkotni csupán, s az iró-
költő csak a kézből csinálhat valamit?
Különben miért volna — semmi népi monda,
alapa nem tám airkodható — Arpádiásaink és
Lairliadaásaink fervevete olly ironyuan kegyeny?

Alapoton illetőleg, vonom a sorstól ez idő
kerins nyakamba tett igát, már harmadik éve.
Azóta meglehetősen bizonytalanságok örvényein le,
beztünk kerepiül. Majd exzet, majd arkal ijvat,
gettek; idomítottak, Dressítottak, abricholtak.
De még most sem vagyok egészen hámbavaló. Éire,
lésem nem elég a tüktévleges megélhetésre,
olly nagy itt a drágaság. Még ekkorig minden
éiben volt melletkjövedelem, abból potoltam a
hiányt. Lesz-e ezután? isten tudja.

Hogy te megharagvodal! Hallottam, róla
valamit pülhegygyel, de mintha csak almvd,
tam volna. Így add át kedves nődnek leg,
fiveres üdvözlétemet, s fiadnak mond meg,
hogy isten éltsen. Az én családon azóta sem
fraporodott sem fogyott. Éliam az 170 gymnasi,
umvd járja, leányom ide s tova hajadon leik.
Ök egésziógesek, valamint nám is, ki benne,
feket a legzavesebben küszönt.

Igen! Molnár Albertedet olvastam, és ma
gyon gyönyörködtem benne; a mit alkotban meg,
faustikájáról mondták, azt nem tettem, Goe-
tne mert nem vagyok Goethe, de mert ha Goe-
the volna sem vesztette volna el oly műve
tánczára, millyen csak egy lehel területi.

Isten áldjon meg, édes barátom, s levelem
exultáti késztelmét ne vedd úgy, mintha nem
a legpíveseb örömmel olvastam foraidat. Igy
exultán gyakrabban, s ha miben pesthezi
közellakásom által, jelgálatodra lehetek,
bátran fordulj hozzám. Ölével forró szeretettel.

igaz barátod
Aranyasános



R 513/703



Tek. Szilágyi István
gymn. igazgató úrnak tisztelettel.

Pest
Debrecen } tele'

2

M. Sziget.

H/



704



Dec 3/57



NACH ABGANG
DER POST.

K513/703



Tekintetes

Szilágyi István tanár úrnak
tiszselettel.

12

Szigethen.
(Mármarosban)



13.



703

